

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Beda expositio in epistolas in Iacobi, Petri, Iohannis et
Iudae - Cod. Aug. perg. 122**

Beda <Venerabilis>

[Reichenau ?], [10. Jahrh.]

Expositio in epistolam Iacobi

[urn:nbn:de:bsz:31-61987](#)

Jacob; petrus iohannis iudas. septem epistolas ediderunt. quas ecclesiastica con-
suetudo catholica. id est uniuersales cognominat. Inquit; ideo prima epistola
iacobi ponitur. quamuis in eate logo apostolorum. priores solent numerari petrus &
& iohannes. qui tunc hie solum regendam ecclesiam suscepit. unde fons &
origo euangelii predicationis incipiens. per orbem diffusa est uniuersum. cuius eti-
dra dignitatem. & iam paulus apostolus. in econominando uenerans ait; Iacob;. cephaz.
& iohannes. qui uidebantur columnae esse. Uel certe quia ipse duodecim tribus; israhel.
quaepotest primae crediderunt. sua epistolam misit. Merito haec prima ponit debuit
merito post secunda. quia ipse electis aduentis qui preceduntur proseliti. hoc eis scripsit.
quid elegantia ad iudicium de iudaismo ad electionis euangelicae gratiam con-
uersi sunt. merito iohannis epistolas. tertio loco sunt posita. quia a his scripsit
ipse qui de gentibus crediderunt. cum nec natura nec professione iudei existissent;
venit multa scriptorum ecclesiasticorum. inquit; scilicet athanasius. alexandrinus presule ecclae
siae. prima eius epistola. ad parthos scripta esse testatur. merito iudeae ultima est
posita. quia quamvis & ipse magnus. tribus; tamen precedentibus apostolis minor est;
Uel quia iacobi prima scripta epistola. deinde petri. post eum iohannis. ideo nunc
usq; ordinem quo scripta sunt continentur. Constat enim. quia beatissimus iacobus ^{trigesimo} xxx
post passionem domini anno. suum consummavit martyrium. per eum trigesimo octavo.
hoc est ultimo annorum passus est. & ipse in secunda sua scripta epistola. Certus sum
quod uelut sit depositio tabernaculimet. secundum quod & dominus noster ihesu christi signifi-
cauit mihi per revelationem; Unde patet. quia a imminente passione hanc scripsit
epistolam. cum ante multo iacobus migraret addidit. neque enim epistolas eius
conueniebat ab invicem separari. quas eisdem scripsit ecclesius; Porro.
iohannes multo post tempore suas epistolas. simul euangeliū scripsit. quando
post occisionem domiciani. reuersus de exilio turbaram se. ppter hereticos sedentes
repent ecclesiam. quos insuis epistolis percutiens. sepe cognominat anti-
christos. EXPLICIT PRAEFATIO; INCIPIT EPISTOLA ET IXPON-

Iacob; de & domini nostri ihesu christi seruus. duodecim tribubus quies in dispersione salute.
Dixit de hoc iacobo apostolus paulus. iacob; cephaz. iohannes. qui uidebantur
columne esse. dexterar dederunt mihi & bartholomeus societas ut nos ingembremus.
libido huius auctoritate malofis.

illarum in circumsitione; Quia ergo in circumsitionem ordinatus
erat apostolus. curauit eos qui ex circumsione erant. sicut presentes conlo-
quendo docere. sic & absentes per epistolam consolari. instruere. inci-
pare. corrigit; Duodecim inquit tribub; quae in dispersione; Legimus
occiso iudeis beato stephano. qui facta est in illa die persecutio magna. in eisdem
quaes erat iherosolimis. & omnes dispersi sunt per regiones iudeas. & samariae.
preter apostolos. his ergo dispersis quiprsecutionem passi sunt propter iustitiam.
marat epistola; Nec solum hi uerū ciuii illis. quiprcepta fidei xpi. nec dum ope-
rib; perfecti esse curabant. sicut sequentia epistole testatur. nec non & eis. qui
& iam fidei doctriu durabant; Quin & ipsam incidentib; quartum ualorem persegu-
ac perturbavit. studabant; Quidam omnes in dispersione fuerunt uariis
casib; patri profugi. & innumeris cedib; mortib; q; atq; erumni subicuq; erant
ab hostib; pressi. sicut historia eclesiastica sufficienter exponit;
sed & in acerbis apostolorum. legimus eos tempore domini passionis. longe lateq;
ram fuisse dispersos. dicente luca; Erant autem in iherosalem habitantes iudei.
uiri religiosi. & comminatione quaes sub celo erant; Quarum & damnationum plurimae
nominatio deprimuntur. cum sub inferno; parti & medi. & elamitae. & quibus
habitant mesopotamiam. & coetera. Itaq; tuos hortatur ne in temptationib; defici-
ant; peccantes castigat & amonit. ut a peccatis se contineant. & iurutib; pro-
ficiant. nem fructuoso immo sibi & clannabile. qd fidei sacramenta per se ipsi sent
reddatur. Incredulos ammonit. ut pudentiam denece salvatoris. & erisq; qui
bi implicabantur scelerib; gerant. antequam eos ultro celestis. uel inuisibiliter
eis & iam inuisibiliter inruens per cellat; Omne gaudium & istimate fratres mei.
cum in temptationes uarias incidentis. A perfectiorib; inchoat uerbum. ut per
ordinem perueniat ad eos. quos imperfectos esse uidebat. corrigendos. itaq;
ad perfectionis culmen origendos. & notandum. quod non ait simpliciter
gaudete. uel gaudiu & istimate. sed omne inquit gaudiu & istimate cum in temptationes uarias incidentis.
Omni gaudiu dignum arbitramini. siuos propter fidem xpi. temptationes susti-
nere contingat; haec est gratia si propter conscientia dei sustinere quis patient

inustis ut p̄d̄rus ait; & ut coapostolus eius paulus; non sunt condigne passiones
huius temporis. ad futuram gloriam quae reuelabatur in nobis; & apostoli omnes
ibent gaudentes a conspectu concilii. qm digni habitisunt. p̄nomine huic contumeliam patti;

Non igitur contristari debemus! si temptati. sed si temptationib; supererat

fuerimus; Scientes quod probat consideruras patientia operatur. Ideo inquit ad
uersus temptationis ut uir autem patientiae discatis & p̄hanc ostendet possitis ac p̄
baste quid si man fidem future retributionis incorde gestatis Neq; huic loco con-
trarium putatib; sed potius consonum intellegi quod paulus ait. scientes quod
tribulatio patientiam operatur. patientia autē probationem; Patientia autē pro-
bationem operatur. quia cuius patientia uincere non potest ille perfectus esse probat.

Quod hic quoq; subsequenter docetur cum dicatur. Patientia autē opp̄fectum habet
& rursum. Probatio fidei patientiam operatur. quā illa ratio fecit fideles.

per patientiam & exercitū:

: ut p̄hanc fides eorum quam sit perfecta probetur

Sic quis aut urū indiget sapientia postulat adō quidē omnib; affluenter &
dabitur ei; Omnisquidem sapientia salutaris adnō postulanda est. quia sicut uir
sapientia. ^{att.} Omnis sapientia adnō dō est. & cum illo fuit semp. neq; aliquis per liberum
arbitrium sine adiutorio gratiae diuinae. quamvis pelagiā multum contendat. intel-
legit ac sapere ualeat. sed hic specialiter de la sapientia dicitur & car. quā nos intem-
pationib; uti necessāē. si quis inquit urū non potest intellegere utilitatem temptationis
omniū. quae fidelib; probandū eusū evenerat. postol& adō tribui sibi sensum quo
dimoscere ualeat. quā sapientia pater castigat filios. quos p̄lerna hereditate dignos
officeret carit. & consultat. qui dāt omnib; affluenter. ne quis in delicto & sua
conscia fragilitatis accipere p̄tem posse diffidet. Sed potius quisq; recollect
qui ad fiderium pauperum & audiuit dñs. & sicut idem alibi dicit. benedixit omnes
timentes se dñs pusilli cum maiorib;. Uerum qui ambi multa p̄cūnt adnō. qui tam
accipere non merentur. ad dicit qualiter p̄cēt debeat. sumptūtē desiderant.
Postol& autē infidēlū hilhestans. hoc est talem se exhibeat bene uiuendo. quidignus
sit & audiiri dum postulat. Qui enim meminit sednī non optemperasse preceptis.
merito dā spērē dñm suis interdēp̄cib;. Scriptum ē enim. quid tū et
auſtū ūnū ne audiat legem. oratio cuius erit & ecrabilis.

Qui enim hestatis humilis est fluctu maris qui uento mouetur & circumferat.
Qui mordente se conscientia peccati hestat deceptio ne premiorum celestium.
facile ad impulsum temptationum. At cum fides desertus. quinque uillitudo
seruit suidebetur. & libet hostis inuisibilis. quia ad flatum uenti perduer-
so suitorum rapitur erroris. Vir duplex animo. in constans in omnibus uiuis;
In omnibus uis. in aduersis & prosperis dicit. Vir autem duplex est animo. qui &
ad preceandum dominum genuflectat. uoce precepsas emitat. & tanquam accu-
te sentias conscientia impetrat posse diffidat. Vir est duplex animo.
qui & hic uult gaudiu[m] cum seculo. & illuc regnat cum deo. Item vir duplex est
animo qui in bonis quaefacit non retributio neminterius. sed opterius fauorem
querit. Unde bene p[ro]p[ter]e quendam dicitur sapientem. ut peccatori terrantur gladianti
duabus uis. duabus: quippe uis peccator terram ingreditur. quando & di est. quod
opere & habet & mundi. quod p[ro] cogitationem querit. Omnes autem isti incon-
fluentes sunt. in omnibus uiuis. quia facillime & aduersis seculi deridentur.
& speris in deuincuntur. ut aduersarii uiaduentantur. Gloriatur autem frater humilius.
in abatione. Ideo inquit omnis gaudiu[m] uos estimatis oportet. cum temptationes
uinas incidentur. quia omnis qui aduersus humilitatem pro domino suffert.
sublimiter ab illo regni premiaper cipi. Dives autem in humilitate sua subauditur
a superiori uisu. gloriantur. qd p[ro]missionem quae agit hironia uocatur. dictum est.
constat. Ita inquit gloria suam quae deditur superbit & pauperib[us] spiritu. aut & la-
opprimit simenda esse meminerit. ut humiliatus in & humilitate. cum purpura
willodiu[m]. qui lazarus dispexit egentem. Quid sicut flos foeni transibit.
Hoc foen[u]m & odoratum delectat & uisum. sed citissime gratiam suauenuit totis.
& suauitas amittit. ideoq[ue] huic rectissime presentis impiorum felicitas assimilat.
quaedam uita nullatenus ualebit. Exortus enim sol. cum ardore & affectu
foen[u]m & flos eius decidit. Ardorem solis sententiam dicit districti iudicis. quia
reproborum decors temporalis. in fine consumitur. Florent autem & electi. non
tamen ut foenum. Iustus enim ut palma floreb[us]. florent in uita temporaliter
quintam quam foenum uelociter attineant. & sicut olera herbarum citocadent.
florent iusti tamquam arbore. quia flos eorum id est spes certissima eorum

fructum spectat p enem; Radix quoq; idē caritas eorum fixa & immobilitate permanet; hinc & enim vir sapientia accit; Ego quasi uetus fructus facui suauitatem odoris. & flores mei. Deniq; naboth vir iustus mortuus luit quā vineam patrum suorum in hortum holerum transferri; Vineam quippe patrum in hortum holerum transmutare fortia uitatu opera quae ex patram doctri naper cepimus. fragili uitiorum delectemēta mutare. Justi autē animam ponet. quanter restri p ^{bona} celestib; diligētē alunt. Unde bēne dīllis psallit; quia erunt tanquam ^{lignū} quod plantatum ē secus decur sus aquarum quod fructum suum dabit intempore suo. Et cetera. At quid iniusti & decor inquit uultus eius deparet. Ita & diues inti nerib; suis marcescet. Non omnem diutinem dicit. sed eum qui confidit in in certo diutinarū; Quienam fratrem humili diutem e contrario opposuit ostendit sed illo diuitie loqui qui humili si non ē. Nam Abraham cum esset diues immundo. p. impetrātamen post mortem suo suscepit insim diutinem reliquit in poenis; sed non ideo diutinem reliquit qui adiues erat quod & ipse fuerat. sed quia misericors & humilis quod ipse fuerat esse despicerat. Et econtra non inde Lazarum suscepit quia quippe erat. quod ipse non fuit. Sed quia humilis & inno cens. quod ipse fuerat esse curauit. Talis ergo diues hoc ē supb; & impius terrena gaudia cōflestib. anteponens initinēti b; suis marcescet. hoc est inactib; suis peribit inquis. qui tecum dñi rectum in gaudi neglexit. Sed cū ille ut foenum ante et dossem solis decidit. iustus econtra ut arbor fructiferetur & eiusdem solis ardorem. id est se ueritatem iudicis integrer suffert. & in super bonorum fructus operum pro quib; impetu remunetur ad fert. Unde recte subiungitur. Beatus vir quis suffert temptationem qm cum probectus fuerit accipit & coronam uictorie quam se promisit dī diligentib; se; huic simile est illa ad m. po calypsi; Esto fidelis usq; ad mortem & dabo tibi coronam uictorie quam se promisit dī inquit diligentib; se. Aperi te amonens quia tanto amplius gaudiē in temptationib; opor t&c. quanto clar & dñis quos diligit. maius sepe tempationum pondus imponet! Ut scilicet p temptationum & ex titium probentur in fide perfici; Cum autē probati sint ueraciter esse fideles. hoc ē pfecti & integrū inullo deficiente s. iure accipiunt promissam uictorie & leticie coronam. Nemocumē pratur dicat qm ad temptationē hæc tenus temptationib; quas pmitteat.

chro. exterius probandi gratia perpetui mūr disputauit. Nunc incipit agere de illis. quas in
terius instigantedi ab alio. uel & cum naturae n̄tē fragilitate suadente toleramus; ubi pri
ma illorum destruit errorem. qui sicut bona cogitationes ad nob̄ constat inspirari.
ita & iammalas ipsi instigante putant nr̄ in mente generari; Nemo ergo cum temptat
dicat qm̄ acto temptor; illa uidelicet temptatione. qua diues incidente in tamenb. suis
marceret; id est cum rapinam. furium. falsum testimonium. homicidium. stuprum. ut
exercitus modi commiserit dicit. qm̄ dō cogente necesse habuit his patire. ideo nullatenus
horum effectum deducere potuerit. Dī enim in temptator malorū ē. sub auditur tempta
mentorum. Ipse enim in tempora. Exaudeli cō temptatione quae decipit miseros. ut peccāt;
duplēcē enim genus temptationis. unum quod decipit aliud quod probat; secundum
hoc quod decipit. dī neminem temptat. Secundum illud quod probat. dī temptavit abrahā.
de quo & profeta postulat. probare dñe & temptationem. Unus quisque autē temptatur a con
cupiscentia sua. abstractus & inlectus. & cetera. abstractus arecto itinere. & in lectus malū.
De hoc uersu hieronimus contra iouianum sicut. sicut in bonis inquit operib; pfecto
est dī. non enim uolentis neq; currentis. sed dī miserantis & adiuuantis. ut peruenire
ualeamus ad calcem. sicut malis atq; peccatis. semina. Nam sunt in centua perfectio
diaboli; Cum uiderit nos supfundamentum xp̄i. foenum. ligna. stipulatum superpo
nit incendium; Edificemus aurum. argentum. lapides pretiosos. & temptat non
audebit. quamquam in hoc nonsit certa & secura possessio;
Sed & quippe leo in insidiis. in occultis ut interficiat innocentem. & uasa
figuliprobat fornax. homines aut iustos temptationis tribulationis. Dehinc co cupis
centia cum cooperit. pars peccatum. peccatum uero. Cum consummatū fuerit. gene
rat mortem. Tmb; modis temptatione agitur. suggestione. detectione. consensu.
Suggestione hostis. detectione ut & iam consensu nr̄e fragilitatis; Quod si hoste
suggerente delectat. aut ~~confert~~. peccatum nolumus. temptatione ipsi nobis ad uic
toriam puenit. qua coronam uitae mereamur. accipite; Si uero ad hostis suggestione
paucitatem affectu intentione abstractis. & in uitium incipimus in lice. delectando quidem
offendimus. sed ne cum laetus sum mortis; At si detectionem concepti in cor defaciens ista
partis p̄sequitur actionis. nobis iam mortis reis uictor hostis accedit.
quod ut astruamus & emplis. temptationē ioseph uerbis dominae. sed qui a concupi

centiam libidinis non habunt. suggestione clementium. non & iam delectione.
uel consensu temptari potuit. ideo uictus euasit. Temptatus est claudius suorum
alienae. & qui ancedum carnis appetitu uicerat. a concupiscentia sua abstrac-
tus & inlectus est. Atq. ubi conceptum scelus perficit. reatum mortis & a proprio oste
iudicatus incidit. quam tamē pōtentendo euasit; Temptatus est iudas p̄ filargirā.
& quia erat avarus. ab ipsa concupiscentia abstractus & inlectus. cōdilectum
consentiendo decidit. Temptatus iob multipli erat. Qui a nec possessiones necealu-
tem corporis diuino amorem proposuerat. temptari quidem suggestione hostili
potuit. sed consentit uel delectate nullate nūs ualebat. Quod ergo dicitur.
quia peccatum cum consummatum fuerit generat mortem. Respicit econtra
rio ad hoc quod supradictum ē. de eo qui suffert temptationem. qui acum proba-
tus fuerit accipi & coronam uitae. Sicut enim ille qui temptatus superat premia
uitae. ita mirum qui concupiscentis suis inlectus. temptatione superat
meritorum mortis incurrit. Nolentia errare fratris mei dilectissimi;
Uidelicet estimando quod temptatione uitiorum acto sumant origine. Quan-
uis sciamus. nonnullorū & igentib; mentis precedentium criminū. in alia
rursus sceleris iusto districti iudicis corruisse per missō. unde est illud apostoli.
& sicut non probauerit habet sed in innotitia. tradidit eis interprobum.
sensem. ut faciat ut quae non conuenient. repletos omnipotenti quiete.
Omnedatum. ^{obum} & omnē donum perfectum deforsum est descendens a patre
luminū. Postquam docuit uita quib; temptamur. ^{ad} non ad nobis
sed a nobis ipsi messe. ostendit econtra quia quequid boni agimus hodo
donante per etipius. unde & eum patrem luminū qui & coemnourit spi-
tualium carismatum. cui consonat illud apostoli pauli. quid enim habes qđ
non accepisti. Apud quem nonē transmutatio nec uicissitudinis obumbratio.
Quia in natura mutabili. ^{neg} nonē lumen eius sicut lumen huius mundi
aliqua uicissitudinis umbra inter. Liquet utiq; quia a solo nobis donalucis
& non tamen tenebras mittit errorū. Uoluntate enim genuit nos uerbo
uocatis. & dñs in euangelio non uos me elegit. sed ego elegi uos.
& in ore propheti. diligamus spontanee. Qd ergo dixerat omnedatum optimū

& om̄nedonum pfectum adō descendet. consequenter aſtruit addendo.
quia non nr̄is mentis ſed ſuae beneficio voluntatis per aquam regenerationis
defiliſtenebrarum nos in filio plucis mutauerit; Uſsimus in tūm aliquod
creature eius; Ne in to quod ait genuit & hoc fieri putaremus quod ipſe.
ideo principatum quendam increaturanob̄. hac ad optione concessum oſtendit.
hos & enī uerſiculōs. quidam trānſtulit. uolens genūt uerboueritatis. ut
ſimus primiciae cſtaturarum eius. id est in deſeris quas cer nimis cſtaturis ſi
mus meliores. Primitias namq; frugum uel animantium dñō conſeceri lē
precepit. primitias auri & argenti ad op̄tabernaculi iuſſit conſerri. id est
optimaquaq; in mōallis. & de antiquo di populo. dixit proph̄ahieremias;
S̄c̄ iſt dñō primis frugum eius. Sc̄is fratres mei dilecti . . .
Noſ ſimū inquit uob̄. qui auob̄. habuift ad uitia labi. Adnō aut̄
uos in luſtrari. non ueraprouiſione. ſed ſup̄nuos p̄ueniente contigit;
Hic aut̄ omnis uelox ad audiendum. et arduus ad loquendum & arduus
ad caruſ ad iram. Hinc auditoſem moralib; inſtruct preceptis. & recte primo
ammonde. quemq; citi uſ accommodat docendi. ſero aut̄ of ad docendum
aperire. ut. qui aſtutum ē quemlibet quo e ipſe non diſcerat. alijs uelle
predicat. Qui ergo ſapieniam diligit. primo ut ſup̄ ammonuit hanc ad
poſtōlē. de hinc magistrum ueritatis humilis auditor inquirat. & interrogan-
dum ſuā. cautiſimelingua. non ſolum ab otioſis ſermonib; coerceat.
uerum &c. Ab ipſa quam nup̄ diſcerā ueritate prediſcandit. contineat;
hinc ſalā nondifſtantia temporum ſcribens ait; tempus ta eendi. & tēp̄lo
quendi. hinc ph̄ytagorici. naturalis ſcientia emagisterio p̄diti. Audito-
reſ ſuoi p̄ quennum iubent ſilete. & ſic de nup̄ prediſcate p̄mittunt; nam &
tutius ut ueritas audiatur. quam prediſcur. qm̄ cum auditur. humilitas
cuſtodiatur. Cum aut̄ prediſcatur. uix ſubri pit cuius hominum quartula
cum iactantia. hinc hieremias beneiſtituti ad adolescentiſ uitam diſcribens.
modestiam iactantiaſ nitatis inter prima uirtutum ſtudia computat.
Bonum uiro inquit cum portauent ſuam ab adolescentiſ uitā ſedebit ſolita-
riuſ & acceſbit; & terdus inquit ad iram; Quia maturitas ſapieniae

non nisi tranquillie mente percipitur; Scriptum enim quia ira insinu
fuit requiescit. Non rauelocitate irae ueat. ut huius tarditatem
adprobet. sed hoc potius ammonet. ut & horapurbationis & clittum non ob ira
subripiat causam. Aut si for^{re} subripuerit mta oris sepa eius cohibeatur
impedit. & acta horadis criminis liberrus eam ad integrum a nostro corde
pertemp^e expurgemus; uel certe tardas ad irannos esse reprecepit. ut non
quas libet ob causas sepi m^{re} tatem multus in austerritatem uertamus. sed certas
& sustentatione. uerbigratia. si aliter cor rigi proximos maxime equino^bsunt
commissi non posse cernamus. se ueritatem ergo eos uerbi uel & iudicium di
distinctionem exhibeamus; manente tamen quantum natura humana patitur
statu raimentis sereno. Credo sine es samuel helias & p^rerus tierdi fuerint
ad iram. & acmen peccates uel gladio uel uerbo pemerunt; Sed & moyses.
cum es & cur mitissimus. & uirtuapharaone quem incorribile uidit. iatus ni
mis comminatus ei. poenam. quod & opere patruit. Ira enim uirtus iustitiae
non operatur. Facilius est sensus. Quid in ea in die uitio se in cunctis subiugat.
& si hominibus iustus apparet in diuino exame nondum per fecit iustus;
Uerum ab aliis potest intelligi; quod dⁿo dicitur. Tudit dⁿe cur tutu cum
tranquillitate iudicas. Qualis cumque iudicet homo amissamentis tranquillitate
delinquentem iudicat. & iam si iuste iudicat iustitiam tamen diuini & ami
nis inquam per turbatio cadet nescit in me non potest. Propterq^d
abientis omnem immundiciā & abundantiam malitiaē in misericordia
suscipite instituuerbum; primo & cor pusilem. aut si ubi & expur
gat. ut dignes & iste possint qui uerbum salutis percipient; Qui enim
non declinat prius mala. non potest facere bonū; Omne quippe immundiciā
& carnis exanimē nuncupat. malitia autē proprie adiunctionis hominis prau
itatem respicit. Suscipite inquit institu uerbum dⁱlēcti. uerbum quod a me
cordib; predicando imponimus. uos discendo suscipite; ut certe ita sen
tiendum. uerbum quod uobis inde ex redemptionis institutum est. quando. voluntate
genuit nos d^r. iam nunc per fecitus suscipite. & iam operib; emplendo quod
iammysteriotendis. Quod potest salvare animas uras; & iam si incorpo^{re}

temptationes pati emini. uel a perfidis morte consumemini. Estores factores uerbi
et non a ditoles tamum. &c. &c. Sic & paulus. ^{de} legis cultorib; non auditores
legis iustasunt apud dm. sed factores legis iustificabuntur. & in apocalypsi iohan
nis. cum dixisse beatus qui legit & audiuerba prophetae libri huius. pro
tinus adiunxit. & seruare ea que in illa scripta sunt. quia uerba perspicit in lege. perfid
tae libertatis. & permanesit in ea. Legem perfectam libertatis. gratia dicit euangeli.
nihil enim ad perfectum adducit & alibi. non enim accepisti spm seruitus meu
intimose. sed accepisti spm adoptionis filiorum. & iterum ubi enim sps dm ibi
libertas. & pfectio. si uero inquit filius liberauerit ueriliberi eritis. Non audi
tor oblitus suis factus. sed factor operis. hic beatus in factus suo erit. Non auditore
uerbi sup uacuo. sed operis & caritatis beatitudine preparatur. sicut & dñs loquens
ad discipulos. si huc scitis inquit beatitudinis. si feceritis. Si quis autem putat se
regiosum esse non refrenans linguam. sed seducens cor suum. hucus uana religio.
Mouerat supra uerbum di non solum audire sed & facere. nunc addit. quia &
simandata quis dñi. quae didicit. facias & exerce te uidetur. sinon etiam lingua
ad detractionib; mendacib; blasphemias. scutiloquus. ab ipso etiam multiloquio.
coenitq; quib; peccatores refrenauerit. frustra se de operum iustitia iactet.
Sicut paulus gentilis poecae sententiam comprobans ait. Corrumputit mōrē
bonos conloquiamala. Religio autē munda & immaculata apud dm & patrem
haec est pulchrae addidit apud dm & patrem. quia sunt qui hominib; religiosi
uidentur. cum adebeatur profani. unde & sal monuit. Est uia quem
de uerbi hominirecta nouissima autē eius deducunt ad mortem. Visitat eū pupillar
& uiduas in tribulatione eorum. & immaculatum secundum dñe ab hoc seculo.
Quia dixerat factorem operis beatum in factu suo futurum. nunc quae fac
tadū maxime placeant dicit. misericordia scilicet & innocentia. namq; in eo
quod pupillarū & uiduas in tribulatione eorum uisitare tuisit. Cuncta
quae erga proximum misericorditer ageret de beatus insinuat. quod quoniam
etum ualeat ipso iudicari tempore. pandetur. ubi dicitur est. nūdū; Quā
diu fecistis mihi de his fratrib; meis minimis mihi fecistis; porro in eo quod
immaculatos nos ab hoc seculo ^{custodire} precepit. uniuersi in quib; nos ipso scitost

seruatis & ostendit; In quibus sunt & ea quae supra obseruatis monuerat.
ut tardi ad loquendum tardis simur adiram; fratres mei nolite impersona-
rum acceptio[n]e habete fidem dñi nr̄i ih̄u xp̄i gloriae. Ostendit quod hi qui
b; scribebat, fide quidem euangelica imbuti sed operib; erant vacui, & quia
mandata dñi ^{melioris} pauperū docuerat implenda. uidet illos econtra quod paupe-
rib; erat propter &erna premia faciendum diuitib; potius propter commoda
terraena fecisse. Ideoq; eos prout erant digni redarguit, & congruen[t]iaus
& ordo sententiae dñm nr̄m ih̄m gloriae cognominat. ut meminerimus. qui eius
est potius iussis oboediendum quicum sit splendor gloriae. sempiterna gloria
remunerat. quicquid pro eius amore pauperi datur. quam quilibet hominū
dignitas honoranda, de quib; generaliter dicuntur; quia omnis caro foenum.
& omnis gloria eius tantum flor foeni & cōcera; & enim si introierint inconuen-
tum vir aureum anulum habens. inuestiganda. ^{aut} introierit. & pauper
in sordido habitu. & intentatis in eum qui induitus est ueste preclara. & dixerat. ^{dicatur.} ut se dehinc
pauperi aut tu staillic. aut sedes sub scabello pedum mearum. In huius
expositione sententia beatae gustini dicitur utamur. Si hanc inquit distantia
sedendi & standi ad honores ecclasiasticos referamus. non est putandum leue
esse peccatum in personarum acceptio[n]e habete fidem dñi nr̄i ih̄u xp̄i gloriae;
Quis enim ferat. eligi diutinem ad sedem honoris ecclesiae. contempto paupere
instructione atque sanctio[n]e; Si autē decottidianis confessib; loquitur. quis hic
non peccat; si tamen peccat. nisi cum apud semetipsum intus ita iudicat. ut ei
tantum melior. quanto dictior ille uideatur. hoc enim uidetur significasse
subdendo; Nonne iudicatis apud uos in ipsis & factis estis iudices cogi-
tationum in quarum sequitur. Audite fratres mei dilecti^{simi}. Diligentius
inquit anima ueritate; qui a non quidam os ad seculū. hunc in uno examine
sunt meliores; Non ne dñe elegit pauperes in hoc mundo diuites infida. & heretici
des regni. quod promisit diligentibus se. Pauperes uocati humiles. & qui
pro contumaciam uisi bilium. fide autē inuisibilium diuitiarum. huius mundo
dispergabiles parent. tales namq; dñe elegit dñi nr̄i ih̄u xp̄i dicendo;
Nolite timere pusillus ḡstx. quia complacuit patri uero date nob̄ regnum;

tilos elegit. cum parentes sibi pauperes quorum officio immundum ueniens
naturae creauit. sed hos tamen futuri ^{temporis} expectatione preclaros redit
ac nobiles; Uos autem honoratis paupetem. propter illum scilicet condicū
ē. tu staillic. Cum habent etiam dictum ē. tu sedehic bene. Nonnediu
" res p̄ potentiam obprimunt uos. & ipsi trahunt uos ad iudicia. nonne ipsi
" blasphemant bonum nomen quod inuocatum ē super nos; hic ostendit ap̄ tuos
" quis int̄ diuites de quorum humiliatione ac perditione supra disputauerat.
illuminirum qui diuitias xp̄o ^{fuerit} preponunt. prorsusq; ad fidei euangelium.
in super eos qui cedunt p̄ potentiam opprimunt trahentes ad iudicium potenti
orum. ac blasphemanter nomen xp̄i quod sup̄ omnē nō menomen; quis apostolo
rum temporib; plures & gentilium & maxime iudeorum priores fecisse. & in ac
tib; eorundem apostolorum. & in epistolis apostoli pauli. satis patenter often
diuit; Si ^{tamen} legem perficiis regalem secundum scripturas. diligis prox
imum tuum sicut te ipsum. benefacis. si autem personas accipitis peccatum ope
ramini redarguti alege quasi transgressores; Vnde quemammodum trans
gressores appellat. Qui dicunt diuiti. sedehic & pauperi. staillic; Undene
putarent. contemptibile ^{ceperat} in hac una te legē transgredi. securus adiunxit;
Quicumq; aut totam legem seruauerit & offendat in uno factus ē omnium tuus;
Qui enim dixit non moechaberis. dixit & non occides; qui sin non moechaberis. occi
der autem factus est transgressor legis. Propter illud quod dixerat redar
guta alege quasi transgressores; Quae cum ita sint. consequens. uidetur
nisi alio modo intellegendum ostendatur. ut quidixerit diuiti. sedehic &
pauperi. staillic. huic honorem ampliorem quam illi defens. & idola & lares &
blasphemus. & adulter. & homicida. & ne quod longum ē cuncta commemo
rem. reus omnium criminum iudicandus; Offendens qui p̄ in uno factus ē
omnium tuus; Querendum ergo uidesit omniū tuus. si in uno offendat.
qui totam legem seruauerit. An for te qui aplenitudo legis caritas ē quād
proximusq; diligitur. In quib; preceptis caritatis totalē p̄pendit & prophēt;
Merito sit omnium tuus. qui contra illā facit in qua pendit omnia; Nemo
autem peccat nisi aduersus eam faciendo. Quia non ^{dicitur} iterabis non homicidū

facies non furabentur. non concupiscent. & si quod est aliud mandatum in hoc sermone recapitulatur. diligenter proximum tuum tanquam te ipsum. dilectione proximi malum non operatur. plenitudo autem legis est caritas. reus itaque est omnium faciendo contra eam. in qua dependent omnia. Cur ergo non dicant pari a peccata. An forte qui magis facit contra caritatem qui grauius peccat. minus qui leuius. tamen & iam sun uno offendit. reus omnium erit. quia contra eam facit. in qua dependent omnia. Sic loquimini & sic facite sicut ple- gem libertatis incipientes iudicari. Lex libertatis. & caritatis est. de qua dicitur. Sitamen legem perfectius secundum scripturas diligenter proximum tuum sicut te ipsum benefac. hoc inquit loquendo. hoc faciendo. curate ut proximos diligendo. ad te diligere metamini; proximis misericordiam impendendo. in diuino iudicio misericordia digni existatis. Alter. sicut lex servit utratur quae data est per moysen. ita lex libertatis gratia est euangeli. quae per ihesum christum factae. apostolos testis. qui ait. Non enim accepistis spiritum servitutis iterum in timore. sed accepistis spiritum ad optionis filiorum in quo clamamus abbas patrem. & iterum ubi autem spiritus domini ibi libertas. Sic ergo loquimini inquit & sic facite sicut per legem libertatis. incipientes iudicari. Grauius namque iudicabitur qui legem moysi quam qui legem natum contempnit. Grauius item qui ageret euangelium gratiam. quam qui moysi saecula edicta despiciat. Omni enim cui multum datum est. multum queritur ab eo. & cui commiserauerit multum plus possebat ab eo. Unde & apostolus ait. Si enim qui per angelos dictus est sermo factus est firmus. & omnis prevaricatio. & in obediencia accepit iustam mercédem retributionem. quomodo nos effugiemus statim negligenter saltem. Qui cum initium accepisset & enarrare per dominum. ab eis qui audierunt nos confirmatae. & iterum instantem quis faciens legem moysi si sineulla miseratione duobus. ut tribus. testibus moritur. quanto magis de veriori sceleri supplicia. qui filium dei conculcauerit. & sanguinem testamenti pallium dixerit. in quo sciatis fuisse. & spiritu gratiae contumeliam fecerit. uterque quod aut sensus ad unum finem respicit. ut uidelicet diuine gratiae iustis operibus respondentes. si in uicem benigni misericordia defonantes in uicem. sicut

¶ & dñs in xp̄o donauit nobis. Judicium enim sine misericordia. illi quoniam
facit misericordiam. Sine misericordia iudicabitur ille. qui eum facet
possit. non fecit misericordia. ante quam iudi caretur. Quod cum de omnib;
im misericordib; re cōfessatur. Constat omni modis. quia quo maiorem quisque
ad h̄c misericordiam consecutus est. eo iniustius indigenti proximo misericor-
diam negabit. eoq; iustus impeditas suae poenae luit. Unde prouide domini am-
monet. nolite iudicare ut non iudicemini. nolite iudicare condemnare & non
condemnabimini. dimittate & dimittetur uob; date & dabitur uobis. Judici
sum ergo si nemisericordiae qui non facit misericordiam. sup & a te & aut mis-
ericordia iudicium. quia quem ammodicūm damnatus in iudicio di dolo & quoniam
fecit misericordia. ita qui fecit temeraria tuus scutabit atq; gaudebit. Alter
sup & cœlat misericordia iudicium. nondictum ē uincit misericordia iudicium.
non enim ē aduersa iudicio. sed sup & a te & qui plures permisericordiam
colliguntur. sed qui misericordiam prestriterunt.
Beati enim misericordes qm iporum miserib; dicitur. item sup & cœlat misericor-
dia iudicium. supponitur misericordia iudicio. in quo inuentum fuerit opus mi-
sericordiae. & si habuerit aliquid forte in iudicio quopunitur. tamquam unda
misericordiae. Quid fratres mei. si fides quis sedicat habete. opera autem non
habeat & cœteri hinc demisericordiae operib; latius disputat. ut quosuehement
sententia precedente terruerat. consoletur. cum ammonet. quomodo & iam
peccata cotidianā sine quib; hic non uiuitur cotidianis remedis & pientiis.
ne homo qui cum in uno offendit. si & omnium tuis. in multis offendendo. quia
immobis offendimus omnes. Magnum aggetem reatus sui minutum. collet
cum adtributum. tanta iudicis per uehat. & eam quam non fecit misericordia
non inueniat. sed potius dimittendo atq; dando mereatur sibi dimittenda
mita debita reddiq; promissa. Si autem inquit frater aut soror nudis sint.
& indigent in cœtu cotidianō dicat aut aliquis de uob; illis. ut in pace.
calificamini. & satura minima non deceleris aut eius. quae necessaria sunt
corpori. quid proderit. ita & fides si non habeat opera mortua est in se
m& ipsa. Manifestum ē. qd si cum uerba sola pīctas nudum uelutum

: pderit.

entem non recreant. si non & cib; prebeatur. & uestis. ita fides uerbotenus
seruata non saluat. mor tua est enim in sem & ipsa si non operib; caritatis
quib; reuius cat anim&ur. Neque huic sententiae contrarium ē quoddam
art. Quicrediderit & baptizatus fuerit saluus erit; sub intellegendum
namq; ibi ē. quod tantū modo uere credat. qui exer& operando quod credidit;
& quia fides & caritas ab inuidem separari nequeunt. paulo attestan
te qui art. & fides quæp dilectionem operatur. apte iohannis iepostolus tale
decaritate sententiam. qualem deside iacob; profert dicens. Qui habuerit
substantiam mundi. & uiderit fratrem suum necesse habere. & clauserit uiscom.
sua ab eo quomo dō caritas dī man& in eo. Tunc dī qm̄ unus ē dī benefacis;
& demones credunt & cōtemp̄ cūnt. ne putes qd̄ magnum aliquid facit creden
do unum es sed m̄. hoc enim & demones faciunt. nec solum dī patrem sed &
filium dī credunt. Undedicit lucas & ierunt ^{bon} demonia amictis clamantia & dicentia
qui tuus filius dī. & incepans nonsinebat colloqui. qui asiebant ipsum esse
xpm̄. nec solum credunt uerum & contemn̄ cūnt. Unde ad illum legio que
hominem ob sedebat suppliciuoce proclamat; quid mihi & tibi ihū fili dī
summi. ad iurocep dī nemetor queas. qui ergo dī esse non credunt. uel
credunt nōtūtē. profectosunt demonib; tierdiots ac proteruotis. gr
timandi; sed nec dī credere & contemn̄ est magnum. si non & meum
credatur. hoc & si non eius in cor de amor tenetur. Aliud ē enim credere
illi. a li uel credere illum. ^{abu credere in illum} credere illi ē. credere uera esse quæloquit.
Credere illum. credere quia ipse sit dī. credere illum diligere illum. credere
uera esse quæloquitur. multi & mali possunt. Credunt enim esse uera
& nolunt ea facta sua. quia ad operandum pigri sunt. Credere aut ipse
es sed m̄. hoc & demones potuerunt. Credere uero in dī soli nouerunt
qui diligunt illum. Qui solum nomine xpi amisunt. sed & factis & uita;
quia sine dilectione fides in aliis ē. Cum dilectione fides xpiani. si nō dilec
tione fides demonis. qui ergo non uult credere xpm̄ ad huc nec demones ini
ciatur. Jam credit xpm̄. sed odit xpm̄. habet & confessionem ^{fides} intimo se poenit
non in amicto corona. nam & illi puni& amebant. Deniq; beatus p& ror

• illi quon
in eum fuit
cum dominib;
masorem quisq;
imo misericor
rouidebis dom
ennate & non
ubis; Judex
kate&aut miss
solebroquinon
ebit; Alter
dictudiciū
epicordiam
kuddi inferior
fuerit opus
ir. tamquam
opera aut no
ut quasuehem
& quemodo dī
remedus depens
is offendendo. q
a ministrum. colla
fecit misericordi
ur fibidimur
aut foror nudis
illius. tempe
necessaria fuit
eis mortua uent
kris nudum uide

cum dno confitens diceret tuis xpi filius dū uiri. eadem pene uerba quae &
demones proferre uideatur. sed illorum confessio quia cum odio prolatæ xp̄i
merito dannata est. Illius quia & inter nadilectione processit. & etiabæ attudi-
neremunera est; Usq; aut scire homo in anis. qm̄ fides sine operib; otiosa est;
abraham pater noster nonne & operib; iustificatus est; Qm̄ paulus apostolus predi-
cans iustificari hominem per fidem sine operib; non bene intellectus est ab eis qui
sic dictum acceperunt ut putarent cum semel in xp̄m credidissent. & simile
operarentur & facinorose flagitioseq; uiuerent saluos esse posse per fidem.
Locutus est huius epistole cum dem sensum pauli ap̄ti. quonodo sit intellectus
& ponit; ideoq; abrahæ magis & exemplo uitetur. vacuan esse fidem sinon beneopera.
Qm̄ abrahæ exemplo & iampaut a port usus est. ut probaret iustificari hominem
sine operib; Cum enim bona opera commemorat abrahæ que eius fidem committata
sunt satis ostendit apostolus paulum docere. iustificari hominem per fidem sine
operib; ut si quis crediderit non ad eum pertineat beneoperari. sed ad hoc
potius ut nemo arbitretur meritis priorum honorū operum se periret.
In hoc sequentib; in xp̄m iudei
preferre cupiebant qui adicebant semper bonorum quia in leges sunt perueni-
se ad euangelicam gratiam; ideoq; scandaliabantur multi qui & eis credider-
quod in circuncisit gentib; Xpi gratia tradideretur; unde apostolus paulus dicit
posse hominem sine operib; sed precedentib; iustificari per fidem; Nam iustificari
per fidem quonodo nisi iuste operari. Cum ergo dicat iacob. abraham paternū
nonne & operib; iustificatus est offerens isaac filium suū super altare. eleganter
& exemplum bone operanti onis ab ipso patri arcta monuit esse descendū. prouocans
indelicat eos qui deudeis crediderant. ut quas bona seboles primi & maximi
super parentis actus sequerentur. & qm̄ eos ne in temptationib; deficerent. ut fidem
suam per opera probarent ammonebat. elegans de patre archa posuit & exemplum
per quod eos in utraq; uirtute possit instruere. Quia enim temptatione maior
& exceptus his ad proprie corporis plagar pertinet accidit postquam si quis filium
uni cum dilectis simusq; suum senē cogitat occidere. quonodo aut tunica
uel escam suam producendo amore pauperib; dare ferat qui filiu quen sibi acceptat

heredem ad iussionem dñi. statim mortis date nondicitur; Itaq; congruit hinc
 beati iacobi sententiae. quod paulus ait; fide obtulit abraham iste ac cum
 temptari cur. & unigenitum offerebat. qui suscepit re promissiones. ad que
 dictum est. quod in isaac uocabitur tibi semen arbitraris. quia & mortuos susci
 tare potest dñs. si quidem in uno eodemq; facta beati abraham iacob; operi eius
 magnificientiam. paulus fidei constantiam laudavit; ~~ne~~ ^{neccamen} disparem diuer
 sanq; a iacobo protulit paulus sententiam; sciebantq; ambo. qd abraham
 & fide & operib; erat per fecus. & ideo quisq; illorum. illam meo magis uiritate
 prehcauit. quas uos auditores amplius indiget perspicit; Quia enim iacob;
 illis scribebat quis fidem sine operib; otiosam tenebat. opartue illud protulit
 exemplum. in quo illa precipia fides abrahe. quae & prius scripturates testatae.
 apparet. quia nō otiosa ^{eius} incor detor pueris. sed ad oboedium diuinis imperiis tam prompta
 flagrasset; Quia uero paulus illos instruebat quis sine gratia fidei desuis remeritis
 & operib; excollebant. ostendit quia sine fide impossibile est placere dñs. Atq; da
 guendam corrigendamq; eorum temeritatem. collectis omnium patrum charum &
 empli manifeste edocuit. qui omnes testimonio fidei probatisunt; unde & specialiter
 de abraham intulit. qui a fide offerre ex isaac arbitraris inquit qui & mortuos susci
 re potest & dñs. Coniunxit ergo op' fidei. qui ideo filium mox offerre uoluit. quia
 dñs hunc continuo resuscitaturum esse credebat. Ideo aut hunc ^{pof} mortem
 ad resuscitandum esse credebat. quia uerum esse credebat quod audiret; qui in
 isaac uocabitur tibi semen. quam coniunctionem utriusq; virtutis. beatus quoq;
 iacob; subsequenter exponit dicens. Vides qm fidei coperaatur operib; illius. &
 operib; fidei seruatae. & suppliae scriptura dicens. credidit abraham dñ & reputa
 tum est illi adiutoriam & amiculam appellatus est. De hoc testimonio paulus ad romam
 nos firmissime differunt. manifeste docens. qui atanta est uirtus fidei. ut statim per
 cepit eius mysterium. iustum de impio faciat postea hominem. Qui aenam abraham tanta
 & eternam fidei credidit dñ. ut promptus esset & animo ad agendum omnia quadam
 uobis. merito fides eius ad dñ qui cornou erat illius reputatio est adiutoriam
 & ut nos quoq; fidem illius qui iusticatur est sciremus. temptauit eum dñ iubens
 offerre filium. & ex operib; fidei consummata est id est quod esset & in corde eius perfecta

operum & securitatem probatum est. hoc quoque tempore si quis nuper ad fidem ueniens baptismum accipiteret. & ponens se totum cor de dei seruitate repreceptis. mox haec de luce migrauerit. iustificatus utique per fidem sine operibus. migrauit. quia tempus operandi unde fidem probaret. ipso in quem credidit deo disponente non habuit. ac qui per operibus sacramentis longo superiuuum tempore nec bonis insisteretur in operibus. hinc in illud candum quod beatus iacob. proposito & exemplo fidei. simul & operibus abrahame. mox subdidit dicens. Videlicet quoniam & operibus iustificatur homo & non & fidei. tantum quod aut & operibus. significat & operibus fidei. qui perfecta opera sine fide nullus habet potest. fidem uero sine operibus. multi sullis operum tempus adseruntur. De equalibus dictum est. raptus est nemalitia mitare & intellectum illius. aut fictio decipiat animam illius. Similiter autem & raptus meritorum. nonne & operibus ius iustitiae. suscipiens nuntios & alia uia exiens. ne se causarent operatae pietatis abraham mitari non ualeat. presertim cum nullus eos modo cogetur de filios offerre per imendos. sed hoc potius ipse per scripturas distiri prohibebat. ad dit & mulieris exemplum. mulieris alienigenae. quam tamen per operam misericordiae. per officium hospitalitatis. & iamcum periculo sua uite. de fiumulis exhibatum iustificari a peccatis meruit. In israhelitico populi crux assenbi regule eorum profapiecat alogio ad numerari. ipsius domini ac saluatoris nigrigenitionibus. quae a patris archarum fonte discendent inseri. ab occidio patriae pereuntis. cuius perfidiam deseruit. erunt. his igitur conuersae ad meliora mulieris exemplis suadet auditores suos. patri & pereuntis interitum caueat. & cuius sceleribus credendo recesserant. ab hac & iam fructuosis operibus semem mitem secerint. quatenus scorum & & copulari. & ad redemptoris suum etiam planet consortium. & illos ergo hortatur suscipere ihu. hoc est predicatoris uerbi euangeli gratianter audire. & cum hosa contributio suis repulsor. uel certe ad mortem quesitos esse cognoverint. ut sepe factum eorum actus edocent. Ipsi econtra accepto ab ei consilio salutis suae. addim ihu eos impaceremittant. quod honorabilem quondam uniuersitatem iudeorum. & nunc magis honorandum omnime ecclesiae christi per revelationem reliquiarum beati protomartyris stephani effectum. beati pauli apti magistrum generali helem in hierosolimis

11

fecisse. prefatis actuum apostolorum liber insinuat. quando dis ponente se na
tu iudeorum apostolos inter ficeret. ipsa ^{se} sapientia est consilio eorum molimina sua
cauit. Ereptosq; demisidus eorum apostolos ad euangeli sandum ihu
misit in colones. Noli te plures magistri fieri fratres mei. scientes qm
magis iudicium sumitis; Multum fuisse studi credentib; tempore apostoloru.
ut uerbum di latius. propugnentia datus eorum eloquent. Ita ut apollo uir in
scripturis docassimus. sciens tanu baptisma iohannis. fiducialiter xpm predicas.
Quia tamen quia sapiens erat. mox ut doctor adfuit facillime. quod minus habu
erat ad implevit. atq; ad predicandi affi cium ^{ia} perfectus redit. Alumini
inepti & descendentes de iudea antiochiam docebant credentes. qui an si cir
cum ciderentur secund legem moysi salui esse non possent. Nec paruum
castis predicatorib; questio nis laborem contulerunt; hos ergo & huiusmo
didicentes beatus iab; ab officiis uerbis remouet. ne impedimentum his quib;
ludicrū implere poterant facerent. Scientes inquit quod maius iudicium
sumitis; Sicut enim is quib; bene ministraverit gradum sibi bonum ad qui
rit. Ita qui officiu docendi sibi indoctus usurpat tempta uerit. qui xpm
annuntiat non sinest. maius iudicium damnatio nis meretur. quam si solus suo
inscelere periret. In multis enim offendimus omnes; nondixit offenditas.
Cum illos arguebat quos & scientia & operatio ne minus per se fector uidebat. ta
lesq; decathedra magister ^{deponeret}. timens ne uel errorem predicando par u^o los lede
rent. atq; auditu doctio ^{ab} preoccupando eorum autes auerterent. uel certe
eaquaerecta predicarent. non recte actionis sor def edaxent. ac per hoc ueram
euangelicae perfectionis sinistra opinione fuscarent. sed offendimus inquit.
Cum summus xpi loqueretur apostolus. & premisit immulas. subiunxit omnes.
ut tanto cauius sem pfecti quiq; in agendo uello quando circumspicerent quan
to certissime cognoscerent quia ne perfecti quidem boni. & qui sp̄ sc̄ gratia
duce incedunt huius uitas uia absq; offensione ne peccati alicuius transi gote
ullatenus possent. iuxta quod alibi scriptum ē. Celi non sunt mundi in conspec
tu eius. & sicut salomon ait. quod non ē homo iustus in terra qui faciat boni
& non peccet. Si quis in uerbo non offendit hic per se fecit uir. Quomodo dic
15

perfectum ēē virum qui in uerbo non offendit. Cum premit testet, quia in multis
offendimus omnes. An quā & in multis offendere possunt electi. Et tamen per
seuerare perfecti. Immo ita intellegendum ē. Namq; diuersa offensionū
ē species, alter electi aliter offendunt reprobū; salāmonē testante
qui dicit, septies enim cedit iustus & resurget. impi aut̄ corruevit in malū.
Et si enim iustus per fragilitatem carnis, vel ignorariam forte offendit.
iustus tamen ēē nondesistit. quia ut cottidiana ē huiusmodi & ineratibilis of
fensio. ita ēē & cottidiana orationum ac bonorum mede ^{operū} la quae offendit iustū.
ne in terrā prouiat. & nuptialem caritatis a fidei uestem puluere uitiorū
sordidē & osus erigit. Siquis ergo in uerbo non offendit hic perfectus ē vir.
Ille uidelicet uerbo cuius offensio nō humana potest uitare fragilitas.
ut ē uerbum dolī. & reuersionis maledictionis supbiae iactantiae. accusationis
in peccatis. emulacionis. disensionis heresis. mendacii. pernicii; sed & otiose
nec non & iam sup flue locutionis in his quaenecessari auidentur; In quoni
mirum uerbo quisq; se sine offensione custodit hic perfectus ē vir.
Qui enim custodit osuum & linguam suam. custodit ab angustiis animā suā.
Poteſt & iam freno circumducere totum cor pī. pendet hic uersus a superi
ore. Siquis inquit in uerbo non offendit hic perfectus ē vir. & hic potest
& iam freno circumducere totum cor pī suum. quod ē aptedicerē. sicut lapsū
linguae qui pene ineratibilis ē causa. hic consududine fixa. et usdem continentia
& iam eōē corporis membra quae faciliter castigari possunt. ne a rectitate
re duerant discit obseruate. Sicut equis frenos mora mittimus ad conſen
tiendum nobis. & omne corpī illorū circumferimus. sub audib. quanto
amplius dōcē ut nob̄ ipsi frenum continentiae in ore mittamus. idc conſen
tiendum conditō nr̄o. quatenus pī linguae custodiā operūq; rectitudi
nem obtinetqueamus. Quod si utquidā codices habent legerimus. Sicut
aut̄ equis frenos in ore mittimus. nihil questionis erit. quia coniugitur
adhoc quod in sequentib; dicitur. Ita & lingua modicum quidem membrum
ē & cibera. Ecce & naues cum magnae sint. & auentis ualidis minentur.
circumferentur a modo co guber naculo ubi impetus dirigentis uoluerit;

12

naues magnae et in mari mentes sunt hominum in hac uita. si ueborum si uemaloru
Ueni ualidi aquib; minantur ipsi appetitus mentium quib; naturaliter eogun
tur aliquid agere per quod uel ad bonū uel ad malum pueniant finem.
Guber naculum quo huicmodi naues circumferuntur ubi impēcū dīrū voluerit.
ipsa cordis intentio. quia electi trans g̃es sis huius seculi flucab; felicem patricie
celestis portum attingunt. reprobi aut̃ quasi scylla uel carybdi necati flue
tuos si utra huius errorib; quos deserere nesciebant intereunt. & quia ex abun
dantia cordis os loquitur recte subiungit; Ita & lingua modicum quidem 15
membrum ē sed magna & dicit. Si eam impēcū animi dirigentis beneguber
narit; Juxta illud salomonis. qui a intellegens gubernacula possidet.
Si aut̃ male. mala econtrario sibi suisq; magna perditionis exultat. unde
& calamon. motr. & curta immanib; linguae. uitam ergo & altat si benedict
ecclesiam. mortem contra si praeve. agt namq; aduersus eos qui & curta
& scientia defituti doceste p̃su. idq; magis ecclesiam ledebant. Quod si
ut in quib; dam codicib; inuenitur legatur & magna & ultat. illa nimis
hic exultatio debet intellegi. de qua in sequentib; complura lingue uita enum
erat & adiunxit. Nunc aut̃ exultatis insuperbus urit. Omnis exultatio
talis mali g̃na ē. A qua & mater beati samuelis nos pia &hortatione conpe
cit dicens. Nolite multipli care loqui sublimia gloriantes. Magna ergo
exultat lingua quae eccl̃ero rum sensus & uerbadi spiciens singulat̃
sespiacentem esse iactat & facundam. Ecce quantus ignis. quam magna siluan
incendit; quantus dicit quammodicus. Deniq; & codices quidam sic habent. 55
Ecce modicus ignis. sicut enim a modico scintilla ignis & crescentis magna
seperit uiam incendi. ita incontinentia linguae suis nutrita levitatib; mag
namborum opem materiali multos uitae spiritualis fructus ubi agra
minauerit perdit. Sed & numero plerumq; obāque uidebantur locutio
nis folia consumit. Et lingua ignis ē uniuersitas inquitatis; Ignis ē lin
guas quia uir tutum siluan male loquendo deuorat. Unde uir sapiens deuipiente op
tio inquit oris illius inflammatioē; cui uidelicet igni perditionis contr
nius ē ignis ille salutaris. qui ligna. foenum. stipula uitorū consumens.

secretæ cordis inlustrat. quosā inflamantur doctores. ut & ipsi ardeant urando.
& quasi linguis ignis accendant alios. predicando. De quib; bene scriptum ē.
quia apparuerunt illi dispensatæ linguae tamquam ignis sedetq; suprasingu-
los eorum & repleti sunt omnes spū scō; Recet autē de lingua indisciplinata dīr,
qua ipsa sit uniuersitas iniquitatis. qui acuncta fere facinorū peream aut concinhan-
tur. ut latrocinia stupra. aut patruntur ut punita falsa testimonia. Aut defendun-
tur. ut quicquid libēt in purus & exsando scelus. quod animis & simulacris often-
tan do bonum quod non fecit; & inflamat rotam natuertatis nrāe in flammata
aut agnethenna; & gehennadict. adiabolo & angelis eius. propter quos ge-
hennafactæ. & qui ubi cumq; uelinae uolant uel interris. uel subterrīs. uagan-
tur. si uideantur. suarum semp secum ferunt tormenta flamarum in flar
febricitantis; qui & si inlecta ponatur eburneis. si in locis apri cis. feru-
re tamen uel frigore insatib; languoris evitate non potest; sic ergo demones
& summipli coluntur auricis. & per aera dis currunt. igne semper ardēt gehana-
nali. & & ipsa sua poena. committit. deceptis quoq; hominib;. fontem uitiorum in-
de & ipsi perecent inuidendo suggestunt. Cui contra scādi ciuitas nouahierosale-
decabo adō descendet dicitur. Quia ammirum quicquid celeste interris agimus. hoc
p. factio. ut ageremus celestam uenit accepimus. Rotā autē dicit natuertatis nrāe
incessabilem uita tempo. ^{nrāe} decursum quo ad ienitiatūta. tis usq; ad mortem.
uolit semp currente rota cui rūli incessanter agimur. Unde benes salāmon cum
dicere. memento creatoris tui in dieb; iuuentūtae. Antequam ueniat temp' afflic-
tionis. paulo p. addidit. ^{8loc} fringatur rota sup cister nam & creueretur puluis.
interram. unde erat. Inflamat ergo lingua rotam natuertatis nrāe. cum sta-
tum omnem. conuersationis prauo quando contaminat. Item rotā metiu-
tatis nrāe dicit. quia mentio prima preuincionis ab interna stabilitate
projecta. hue atq; illuc uagamenta raptamur. & inceras percuncta discursib;
ubipericulum. ubi salutis ignoramus. Inflammatur autē rotam natuertatis nrāe
ne lingua maculantis. cum uitium naturæ per turbationis inepit. & noctis sermoni
ib; accumula tur. Omnis enī naturæ bestiarum & uolucrum. & serpentum. Si uam
& collerorum humana. Legimus in plim o. In manus serpentiū aspidem in egypto

domitam apud se familias. & cotidie de cauerat sua ecclesiam amissa eius am
 non amplius solitam. Legimus item scribente marcellino comite mansue
 factum tamen ab inidia anastasio principi missam. Vult ergo intellegi quia
 lingua prauorum bestiarum ferocitate leuite uel exaltatione serpenti; uiu
 lenta precellat. Suntemus bestiales qui & acuerant ut gladium linguas
 sunt uolati letani.
 suas; posuerant meglum suum os. & quorum os locutum est uanitatem; Sunt
 serpentini de quibus dictum est; uenenum aspidum sub labiis eorum. Lingua am
 autem nullus hominum domat potest. Quod modis haec sententia potest
 recte intellegi; quia & nullus doctorum bonorum potest domare linguam
 eorum. qui se ipsa astulta uerborum cohibet negligunt; & nullus loquen
 tius est qui non aliquando delinquat in lingua sua. Denique de uero perfec
 to in articulo maxime temptationis constituto. ueraciter dictum est; In om
 nibus his non peccauit iob labiis suis; & tam ipse modum auditus sermonibus
 de inpesta & lettae locutionis reprehendit dicens; unum locutus sum quod uti
 nam non dixi rem alterum quibus ultra non addam; In qui & cum malum plena
 ueneno mortifero; In qui & cum malum addit ad hoc quod daerat. eam domari
 non posse cum bestia edomantur. & uoluerit plena uereditate ueneno
 mortifero. & exponat in domabilem dicere eam. cum & serpentes constet pos
 sed omari; decuius atrocitate ueneni plura sub sequenter adnotet;
 & ex ipso ore reprocedit benedictio & maledictio non oportet fratres mei
 haec trahiri; numquid fons de eodem foramine emanat dulcem & amara
 aquam. Sicut dulcis & amara aqua; simul una de uena fontis ebullire
 sed dissimilantur in uase uel cisterna dulcis quidem mox amarescit
 ab amara. amara autem ex ammissione dulcis in dulcedinem nec est immu
 tari ita benedictio & maledictio in uno ostendit uenit pos sunt conuenienter
 Sed quicumque sic dominus benedicere orando uel uerbum eius predicando con
 sueuit ut & maledicere homines non omissemittit. Constat quia dulcedine
 benedictionis eius amaritudo maledictionis consumit; modicum enim fer
 mentum totam corruptit. & non pulchra laudatio in ote peccatoris;
 Denique si facies fistulam bino ore unde aqua inteat simpliciter

ūdeceat. & in hoc amaram aquam. in illo dulcem in mittas. absque
ulladubio late ubi ad unum exitus foramen peruenitur p̄mittet utraq;
dāmarparebit. quia nimis rem multūm dulce facilius in amarām ubi misen-
ter. quam amarā ueretur indulce. Quo exemplo colligitur. quia collo
qui amala. sicut mores bonos aptoteste. sic siam sermones bonos corrūpunt.
¶ Num quid potest fratreis mei fīcū. olivas facere. accūtificū; Imprōptū ē.
quia sicut arbor. nequit amissō naturā fructū. Alterius arboris ex se fructū ferre.
Ita maledicēs. & si quid bonū ad temp̄ loqui uidetur. fractūm benedictionis
habet nullatenus ualeat. Si aut̄ alius quis uelit discuti. potest infici-
cūs foliis protoparentes nr̄ post agnitionē preuancationis. suapu-
denda tuerint. uel clementū excusationis intellegat. Quod & ipsi tunc in
crepationē creatoris. a se repellent & in ipsam creatōrem conabantur refundēt.
& nūc pleriq; stultorum cor suum declinant in uerbum malū. ad excusan-
das excusationes impecatās; Potest in olīu s. fructus misericordie. In uite fer-
rōr dilectionis accipi; Ego aut̄ sicut olua fructufera in domo dī. sperauī
in misericordia dī mei; Id est sicut si qui fructum misericordiae faciat. misericor-
diam in dī. ipse ad nō sperabit; Itemq; & potulum inquit tuum quā
predarum ē. quā decaritate di constat dictum. quē diffūrae in cor dīb; nr̄
p̄ sp̄m sc̄m. qui datus ē nobis. Non potest ergo frīcūs olivas facere. qui a quicūq;
se impecatos accusare potius quā accusat. nequaquam operapiatatis. quia a proper-
catis fiunt improximos. perfectos sed magis sup̄ bo corde laetatur; Neq;
utris frās. quidiu in adiōtione. perfecte debriat. nullam iam desūs erratib;
¶ nisi se ipsum accusat. Quis sapiens & disciplinatus inter uos ostendat &
¶ bona conuersatione operationem suam in mansi studiis sapientiae;
Quia in improbis doctorib; silentium imposuerat. eosq; magistri gradum
tenet ueluerat. quos nec uita p̄fectionem. nec continentiam lingue habet
cernebat. Consequenter ammonet. Ut si quis inter uos sapiens & disciplinatus.
uel sit. uel sibi esse uideatur. magis sapienter ipse ad disciplinatū uiuendo!
eruditionem suam quam alios docendo demonstrat. Qui enim mansueto corde
& cores eneo. bonaqua ualē operatur. Evidens utaq; dat animi sapientis.

#

indicium. Principium enim sapientiae timor dm. Qui uero magis ad pre-
dicandum uerbum quam ad faciendum pro cluio e. plerumq; per amorem ac
tutiae. per studium contentions. per eloquenciae facilitatem. per uidentiam
aliorum docentium per ignorantiam catholicae ueritatis. studia et reatum in-
currunt. Cui bene congruit illud salomonis. quia ubi uerbasunt plurimic ibi
frequenter agestas. unde & hie quoq; recte subiungitur. Quod si zelum habetis
amarum. & contentiones in cor dib. uris nolite glorari. Zelum amarum
quae & zelus dulcis.
dicitur. aquo & simon apostolus merito pfecti cordis nomen accept; quem & helias
habuit cum art; zelo electus sum pro dno do exercitium qui ad reliquerunt
pactum filius rachel. & apostolus paulus emolar enim in quiet uos di emulatione.
Est & bona contentio. quia dnus habet nos precepit dicens. Contendite intra se pa-
gustam portam. nolite inquiet glorari & mendaces esse aduersus ueritatem.
Quia ueritas ipsa probat non esse gloria dignos. eos quis sapientia uerba promovet
& core. Zelum amarum. & contentio in fructu se studium gestant in corde.
Non est ista sapientia de sursum descendens. sicut terrena animalis diaboli ca;
& paulus ait. quia animalis homo non percipit ea quae sunt sps di. notandum
autem quia animalis homo. siue animalis sapientia. non ab animali. sed ab animadixi
uantur; teste apostolo. Quid factus est primus homo adam in anima uiuente.
Nouissimus adam in spm uiuificantem; sed non prius quod spiritale. sed quod
animale. quod ab anima diriuatur. grecates tauri autem. In qua uidelicet
lingua. psycē. anima. psyci condicuntur animale. porro animalia quamvis
latine. ab animaliocabulum accepisse uideantur. Longe diuersam grecce addisti
mitem habent. & himelogram. namq; ab eo quod uiuant. nomensortiuntur; siqui
dem apud eos. zo. mts. o. uocantur. animalia. Cum ergo apostolus in epistola his suis
sepius nominat carnalem hominem. nominat animalem. nominat sps ritale.
spiritalem uel ipsum dnm dicit. qui in carne & anima apparet. spū scō plenus
est. uel omnem electum. qui in carne & anima naturaliter consistens. gra-
tiam quoque sps scī secundum mensuram donationis quam lustratur accepit.
Carnalem uero ut animalem appellat hominem. quin il gracie spitalis habens
est tantummodo quoniam natura leui carnis fuisse anima sensib; insitam cogitat.

iel facere nout. Merito ergo contentio & superba sapientia esse terrena.
animalis & diabolicae memoratur. Qui adumterrenam gloriam anima querit.
dum & ^{per} gratias sp̄italis remanens. Tota eccl̄a quae sibi naturaliter post rectum
prīmē preuari cationis sunt insita cogitat. Jure a malo delusa sp̄itālā gen
si dā se illa quae sunt uerana & noxia conuer tie. Ubienū zelus & contentio.
ibi inconstans & omne op̄ prauum. Omne inquit custodia seruacorū qm̄
& ipsa uta procedit. Qualis enim cordis ē radix talis in conspectu interni arbitris.
ē omnis fructus actionis; & quinequittiam cordē liuoris uel contentionis contigit.
huius ē prauum opus omne. quam libet rectum hominib; esse uideatur. uidelicet
propriet̄ inconstantiam mentis. hic illucq; fluctuantis qui se adunā sup̄
mitus anchoram figet neglet. Quae aut̄ ^{de} sursum ē sapientia primū qui
dem pudica ē. deinde pacifica modesta suadibilis bonis consentiens. h̄c p̄ce
mansuēdo sapientiae. quam superius habendam esse precepit. Zeloutiq;
amaritudo dñis. & contentionib; stultis aduersa. quia sc̄orum predicatorū vir
tus & doctrina. uicissim sibi inenarratis atq; concordiae pace sonat.
Primum inquit pudicae. deinde pacifica; pudica uidelicet quia casta intelle
git; pacifica aut̄ qui apertū onem seminime. approximorum sociū & ate disiun
git. & modesta uero. suadibilis bonis consentiens. Quia numerum sapientis.
bonorum suasioni assensum prebete. Quomodo p̄scrū redarguendi separa
lo concitus annuit. In proborum uero doctrinā tota intentione. uel docendo.
uel curiendo repellere. Plena misericordia & fructib; bonis; Et h̄c est
bona conuersatio. quam supra sapientem & disciplinatum ostendeb; monuit.
misericordem uidelicet esse animo. & eius misericordie fructus. ex terius
pp̄ficiatis opera monstrate. Iudicantis sine simulatione. Hac uirtute. quan
cum pudica sapientia proprie uitatur. virtutem conuersatio prostrat
& blasphemā. Nam quis e dñi orem oderit perfectio q; apparet uidetur.
mutum. necesse & laboret. ut & proximum quasi imprudentem doceposse
lac erare. & senorum quam & iam ex quib; ali enus ē bona fecisse uel
dixisse ^{fūmulari} preendi. Fructus aut̄ iustitiae in pace seminatur. facientib; pacē;
Omne quod in hac uita agimus. semen ē futurae retributionis. ipsa aut̄ recti

butio fructus e operum presentiu apostoloteste quia ut; Que cumque sem
 nauerit homo haec & m&e; & qui seminat in carne decarne m&e; et corrup
 onem; Quia ut seminat in spū despū m&e; utam & eternam & ideo recte dicit.
 quod fructus iustitiae in pace seminatur facientib; pacem; fructus
 enim iustitiae vita & escha & quo operib; iustis retribuntur. Qui a qui inqui
 runt pacem sequuntur eam; ipsa pace cui student quasi optima semente
 terram sui cordis aspergunt quod cottidianum bono opera in clementum.
 ad fructum ualeat peruenire uita ecclesis. De quo alibi scriptum est;
 qui seminant in lacrimis in gaudio m&ent & canticis usq; finem psalmi; Semi
 nant aut & moleant & iam reprobi quia promeritis in iudicio recipient
 non tamen fructum sed corruptionem; Merecere dicuntur qui non bonis
 fruuntur & pnis; fructus quippe a fruendo dicitur sed pro corruptione in qua
 uixerant poena luent semper nas; Unde bella & lues inter uos nonne
 hinc; id est a zelo & contentione quae supra uenierat habeti; Unde & la
 tius idem expонendo sub iugis dicens. Et concupiscentias uris quae
 militant imminbris unis. Concupiscentiae aut militant imminbris
 cum ea quemens improba prauis suggesterit manus uellingua uel & e
 torum membrorum consensu. intemperanter oboedit de quo & primis
 huius epistolae partib; ait; unus quisq; temptatur a concupiscentias sua
 abstractus & in lector & ceteri possunt aut concupiscentiae & ceter
 restrum bonorum in hoc loco dicit intellegi regni uidelicet apostolus
 diuinorum honorum dignitatem; propter haec enim & huiusmodi mera
 lites frequenter inter malos & bella committuntur. Ligatis & bellatis
 & non habitis proprie quod non postulaferis. Ligatis inquit & bellatis
 proprie temporali gloria neque hanc optinere ualeat. propter hoc minime
 quicquid postulaten curas; et ipse uot salutaris quaque conferre;
 Si enim illum pia intentione postulareris. & cetera reuocabis necessaria ad usum
 temporalem & ad fruenda p pccato sempiterna bono tribueres; p & ceteris
 & non accipitis eo quod male pccatis ut in concupiscentias uris insumatis
 predixerat & nunc dicit eos male pccare quia qui male pccat. iam incon

specu inter nitesas nihil posse videtur. Maleperit quidni uisa contempnentur
dnt. ad hō beneficia super na ^{desiderant} contempnentur. Maleperit ille quia missio amo
te superiorum infirmatantum querit bonum per cipere. & haec non iudicatur
onem humanae fragilitatis. sed ad redundantiam libere uoluptatis. haec est
enim quod art. ut meon cupis centur uris consumatis ad ultem. Nescis quia
amicitia huus mundi inimicā dō. Ad ulteros recte nuncupat quod dñe
lito amot sapientiae celestis amplectus potius amicitiae mundi alis effende
flexos increpat. Quos conditores contempro māmone magis seruire
cernebat. Dixerat quidem supra de apertis di inimicis nonnediuces p
otentiam obprimunt uos. & ipsi adtribuit ^{ut} ad iudicia nonne ipsi blas
phemavit bonum nomen quod in uocatum ē sup hos. Sed ne illorū solorū
putatis inimicos effredi qui eum aper te blasphemant. quis idem eius per
secutur inscis. & eos iniquo iudicio condemnat. Ostendit & iam eos esse
di inimicos qui sub fide & confessione nominis mundi in leeebris. & amot
deseruunt. qui nominet enī fidelis reb. terrenis. caelesti apostol pōnunt.
Qd & iam sequente uer siculo instantius inculcat sub dens. Quicunq;
enim uoluerit amicus esse seculi huus inimicus di constituitur. Ergo
inimici di omnes amatores mundi. Omnes inquisitores nūgarum. Omnes
princent ad eos de quib; dicit. Qm̄ ecce inimici tuī dñe peribunt. intent
ecclias. non intent ecclesias inimici di sunt. Ad tempus possunt flore
sicut foenum. sed ubi iudicii apparuerit. peribunt. & decor uultus eorum
decidit. Aut putatis quia in antea scriptura dicit. Illa uidelicet scrip
tura qua & malorū societate fidelis coer cens. ita p̄ moysen loquitur;
Non ibis cum eis foedus nec cum dūs eorum. non habitent inter rūta. neforte
peccata refaciant imme. si serueris dūs eorum. qd tibi certo erit in scanda
lum & rur sum. non facies opera eorum. sed destrues eos & confringes sta
tues eorum. Ad inuidiam concupiscit sp̄ qui habitat in uob. Interrogatue
per increpatiō nem legendū. quasi dicet. Num quid sp̄ gratiae. quo
signati estis. indieredemptionis. hoc con cupis est. ut inuidias alterutru
nonuti q; bonus sp̄ inuidiae uitium in uob. sed malus operatur. Cui simili est

modus locutionis in psalmo; Erat non redemit redim & homo. Ita enim
 intelligitur. si nos Christi non redemit quoniam frater fieri dignatus est per huma-
 nitatem. num quid alius homopurus nos redimet sufficit. Quidam hanc senten-
 tiam ita edidisse; Ad inuidiam concupisces spiritus qui habitat in uobis. Aduersus
 inuidiam concupiscit hoc est inuidia & morbum debellari atque auestris mentibus
 & atri pari desiderat. Alii despiciunt hominis dictum intellegunt ut sit sensus
 nolite concupiscere. noli mundi huic amicitia adhucere. quia spiritus mentis ure-
 dum terrena concupiscit. Ad inuidiam quod concupiscit dum ea quae ipsi adqui-
 rentur concupiscit. Alios inuidas habent. Maiorem autem dat gratiam. maiorem
 dñs dat gratiam. quam amicitia mundi. Quia haec terra bona ad tempus
 & ac cum dolore amittenda tribuit. Illegendum utrae largitur & etiam.
 Qualibet autem hanc gratiam largiatur. subsequentur exponit:
 propter quoddictetur. dñ sapientis resistit humilibus autem dat gratiam. Fures
 quidem periueros. luxuriosos. & callos peccatores. qui si contineantur. preceptorum suorum pa-
 nitur. sed specialiter superbris resistit dicitur. Qui animi rum maiori pos-
 na plectuntur. qui confidunt in iustitiae sua. quidiu in auctoritate subdi-
 penitendo neglegunt. qui quasi sibi ipsi ad saluandum sufficiant auxiliu
 supernae gratiae querere decrotant. At contra humilibus. gratia quia quis suo
 rum plagiis uitiorum uerissime. mediet manibus suppli citer. resubdunt. me-
 rito desiderantes sanitatis donare cipiunt. Notandum iesit quod hanc senten-
 tiam de superbris & humilibus beatus Jacob. de parabolis salomonis iuxta
 antiquam translationem quem ammodum & petrus in sua epistola posuit. pro
 quo in nostra editione. quae de hebraica ueritate descendit radicitur. In lusoribus
 ipsi sed ludicri & manus dabit gratiam. Deludet autem dñs in lusoribus. Juxta
 hoc quod paulus loquitur. de his qui illum in nomine patris sui recipi eueni-
 entem recusantes. Ante Christum in nomine suo uenientem suscepturis sunt.
 Eo quid dilectionem inquit ueritatis non receperant ut salvi fierent. ideo mittit
 illis dñs operationem erroris ut credant mendacio. Delusus in lusus. in lusoribus
 cum dicentibus iudeis. Sirachael est descendat nunc de cruce & credimus ei.

Patienter sustinuit donec mortuus ac sepultus. & eorum insubstanter
& ipsam mortem ero resur rectione superans; Dabit autem mansuetis gratiam
quia a eis qui se humiliter sequuntur & per fectionem boni operis & beate
per ennitatis dona largitur. Ad propinquatedo & ad propinquabituob;
Ad propinquatedo p̄humilitatem eius uestigia secundo & ad propinquua
bit uob; permisericordiam uos de angustis liberando; Non enim regiom;
quisq; longe est ad eum sed affectib; Namq; uno communites terra loco.
is qui uirtutib; studib; & ira quide fluit sordib; uitiorum; unus longe est
ad eum alius proximum habet dñm; Unde & psal mista dicit; Prope dñi omnib;
invocantib; invocantib; eum in ueritate. Rursusq; longe est ap̄ peccatorib;
salus; Illautiq; salus cui animus. Tunc in lumenatio mea & salus mea; & ipse
dñs cum nos tibi ad propinquate suadebat dicit. Uenite ad omnes qui labo
ratis & onerati estis. & ego reficiam uos; Contingo quia non hoc pedib;
sed acab; esset implendum demonstrauit cum subdidit. tollite iugum
meum super uos. & diserte ame qui amittissimum & humiliis corde; Emunda
Emundate manus peccatores & purificate cor da duplices animo; hoc est
ueraciter nos dno ad propinquare operis uidelicet munera & cor
dissimilitate ^{habere}; Innocens inquit manib; & mundo cor de. hic accipiet be
nedictionem dno & miseri cor diam; & hinc hoc est dnm ueraciter
ad propinquatenobis. suaenobis dona pio & atque simpliciter querentib;
dare. sc̄ enim sp̄s disciplinae effugie & fictum. & aufer & se a cogitatio
nib; quae sunt sine intellectu. Miseri est totu & lugere. & plorare. risus
uester inluctum conuertatur. & gaudiu immoro rem humiliamini in con
spectu di. & calabit uos. Nolite inquit locupletare amate & gaudete
in hoc seculo. sed memores scelerum quae fecisti hoc potius procurate.
& post breues uita huius miserias paupertatemq; clamationem tran
scitoriam. ad gaudia celestis regni eterna pertingatis. Quā ^{ut} prole & nō tem
porali oppibusq; p̄ iniquū laborem adquisitis. pp&uo mendicis lugau
tis. tormenta soluatis; Nolite detrahere alter utrum frater mei;

17

& hoc utrum d&ractionis aduenenum lingue moriferum respicit. De quo ait
Ligatus & belli geratis. Quid & rahit fratri & qui iudicat fratrem suum. detrahit ^{ss}
legi & iudicat legem. Detrahit legi quid & rahit fratri. quasi ipsa non recte face
& quando dicit d&ractionem. dicens propriam proph&etam. Detrahit enim aduersus
proximum suum occulte hunc persequitur. & in leuita co*n*on*e* non eris criminator & si sur
ro impopolis, prost & ita intellegi. Quid & rahit fratri legi facienti ^{ius*fr*} d&rahi
legi & iudicat legem; quare talia iussa daderit. Verbi gratia precipit legi dicens;
nememor eris iniuria*c* ciuium tuorum. qui ergo detrahit fratri & qui iudicat
fratrem suum. quem uidet pro di amore libenter iniurias suscipere. detrahit
utiq; legi & iudicat legem. quae nos iniurias obliuisci precipit. Tu autem qui iudices ^{quiescet}
proximum; temeritatem arguit eius qui proximum delectatur iudicante
nec sive statum fragilitatis. acuitate temporalis incertum perpendet curat.
Et quia non numquam per immutationem dexteræ & celsi. hi qui iudicabant prox
imum eius quem iudicabant potestati subduntur. Namnum quam ipso supersti
cie rapiuntur demando. Arguit subsequenter & eorum temeritatem. quic
studinē uitiae suae nullam ^{sup*er*} habentes de multorum temporum lucro.
animum in futurum discendent; nam sequitnunc. Ecce quidicatis hodie aut crastino ^{ss}
ibimus in illam ciuitatem & faciemus ibi quidē annum. & mercabimur. & lucru
faciemus. Multifariam in huius modi disputatione stultitiam in esse notat.
quod uideamus & delucrorum agimento consilium agunt. & semel tempore uic
turos arbitrantur. & ubi annum faciunt suae esse potestatis autumant. & in his
omnib; sup*er* iudicis & amen ad mentem reuocare contempnunt. Quatenus ^{ss}
uitaurā uaporē ad modicum apparen*s* deinceps extermiabitur. Non enim art
qua est uitaurā. sed quae est inquit uitaurā. qui auista tunc uetus uiuere incipiun
cum ad huius uitae finem peruenient. Inuiciunt dñi mox honorati & exalta
tifuerint deficientes ut fumus deficient. Non autem putandum ē hanc eandem
esse sententiam quam apud seimper in libro sapientiae dixisse per hibentur
quia genitilonatis sumus & post hoc erimus tamquam non fuerimus. quod
fumus afflatus ē innatib; nr̄is & sermo scutillae ad commouendum cor nrm̄

quia & distinctum est corpus & sp̄s diffunditur. tamquam mollis aer. haec enim
illatio cinabuntur. qui nullam uitam nisi istam ^{esse} sperabant dicentes cum epi-
curo post mortem nihil ipsani hil. Illud aut̄ beatus iacob; intulit ut doceat quia
uita prauiarum breuis ē in presenti. quo. tamen infuturo morte sequit ^{stetit} tuxtabatur iob. illa.
beati ducunt in bonis dies suos & in puncto ad inferna descendant. Scienti
igitur bonum facere & non facienti peccatum ē illi. Per totum epistola ^{hunc} textu
beatus iacob; ostendit quīhi quib; scripsit scientiam beneficiandi habeant
simul & fidem rectam. id didicerant Ita & iam alii semagistros fieri posse
presumebat nec tam operum pfectiōnē neq; mentis humilitatem neg;
continentiam. adhuc sermones erant ad epti. Unde illos modo inter alia
increpationis & cortationis uerba non minimū terro & in eo quod scient
bona facere & non facientem cognovit. in aliis dicit habet peccatum. quid
illum qui ignoranter delinquit. tamen & sine illa prorsus areatu liber
et se posuit quinescius errauit. Cum ipsahom̄ ignorans non parum sit
malum. hinc & enim dñs art. seruus qui cognovit uoluntatem dominis sui
& non preparauit & non fecit secundum uoluntatem eius uapulabit multis.
Quia ut non cognouit & fecit digna plagi uapulabit paucis.
¶ Aginū diuites plorate ulu lentes immiseris quae aduentū uob;
Nunc dum tempus acceptabile dum dies ē salutis. Futuras inquit poenarū
miserias flendo & elemosynas dando uitate. aurum & argentum ^{urū} eruginabit
& manducabit carnes ut si sicut ignis.
¶ Erugo eorum intestimonium uob erit. Non solum impios & inimicorum
diuites uisibilis gehennæ ignis intormentis excruciat sed & iam diuitiarū
putrefactarum & inanum memoria quib; facilime possent suas redimere
nequitias. non minus & ante iudicium ^{ē post resurrectionē} animas eorum & carnes exust. dum
sim & ipsis grauter irasci incipiunt quare sua sclera elemosynas bluet noluerint
Deniq; diuiti illi purpuncto erugo pecuniarum intestimoniu nequitiae
& augmentū poenarum uerumerat quando p̄ crepationem abrahā auchur
Eli recordare quarecepisti bona in uitatu & lazarus similes mala.
Possunt & iam nomine carnium ipsaedilitiae carnelles intellegi quae serugo

pecuniarum sicut ignis manducat. dum anima luxuriosam & extrinsecus seuen
 flammacruicat. & non minus interius pungens suae tenacie dolor accusat.
 quod in hac vita ^{quoq.} repius contingit. ut nonnulli diuitias quib; male utebantur amitt
 tant perditasq; facultatis; iam sero incipient quia eas sine fructu habuerent
 dolere. & tunc segenant indigentibus:
 sua non dedisse cum ipsi in gruente indigentia cogantur mendicare. Thesearum
 Lazarus in unum in nouissimis diebus. Qm̄ neglecta pauperum nuditate uel esurie ther
 aurorum pecuniae uobis condete gaudiobatis. Jam uobis ipsi non preuidentes interni
 iudicis iram comulastis. Que & sine eccliam apierunt in nouissimis diebus. iam certissima
 refutat. id est ubi tempore clium dierum finis ad fuerit. Ecce mercer operariorum
 qui menses regiones uras qui fraudatus est a nobis clamat. Quantam iniquitas super
 borum qui cum diuitiis sufficiente habeant. non solum pauperes passim uenientes
 suscipere & reficere spernunt sed ipsis quoq; mercenariis uel famulis suis de
 bitam laboris summa cedem reddet nolunt. Quod impianus utrum beatus iob secundu
 re insinuat cum ait. Si aduersum mea clamat & cum ipsa sulci eius deflent.
 Si fructus eius comediatq; pecunia & anima agricolaram eius affixi pro frumento
 oriantur mihi tribulus. & pro ordea spina. & clamor ipsorum in aures domini sabbath
 introit. Domini sabbath id est dominus & exercitu appellat ad terrorem eorum qui pauperes
 putent nullum habere tuos. Huic autem loco congruit illud psalmista: Tibi
 enim delictus est pauper pupillo tu eris adiutor. & quod in libro beati iob scriptum est.
 Neque enim frustra audi & dñe & omnipotens singulorum causas intuebitur;
 Epularis super terram. neglectus gaudius celestis ad que per afflictiones &
 ieiunia uenire poteratis. epular tantum diligatis carnales quaestu in futuro famet
 sis q; sequitur. ut ne una quidem aquae gutta. tunc possit celiunde ad quiri
 per quam ardens. uobis lingua patrumper refrigeretur. & in luxurio enutritas
 cordaurā. Illi in luxurio enutriuntur ^{corda uia} qui iuxta illum ecclesiastes sermonem
 Non prohibent cor quin omni uoluptate fruatur. & oblectet se in his quae
 parauerint & hanc docunt partem suam sustentur ipsi laboribus suis nulla depau
 perum nutrimento uel oblectamen curam habentes. In die occisionis addixit

occidit is iustum non temerari. Justum appellat dñm salutarem. & quo &
beatus protomär Stephanus. eisdem ruder loquitur. Quem propheticarum
non sunt persecuti patres urī & occiderunt eos qui adiunctoribant deaduentū nř.
cuius uos nō s̄e præditores & homi cidefuitis. Appare ergo qui abeat
iacob. illos diuites alloquuntur & eo loco quo ait Agite nunc diuites plorare
ulalantes qui innecem dñi coniurauerant & nominis eius quas saluatentur accepe-
rant. De quib; & supra loquuntur credentib;. non nunc diuites p̄potentiam ob-
primunt uos & ip̄tra bunt uos ad iudicia. nonne ipsi bbas p̄hemant bonū nām
quo dñ in uocatum ē supnos; & quia XII tribub; quae sunt in dispersione scri-
bit ita fideles mons operas fidei facere ut eos & iam qui necedū excederant.
ad fidem dominicam simul & fidei opera suadeat conuerti. Reuocans
eos ad memoriam quia dī filium occiderint. & insup quasi nihil male-
fecissent. luxore se se & auaritiae manciparunt. neccatum scelus poe-
nitentia & elemosynis emundare curarent. quib; conuenit quod ait
^{ppne}
^{instar ignis}
auaritiam carnes eorum manducaturam & quod thesauri auerint sibi urā
innouissimis dieb; hoc enim in eis propter occasionem ipsius iacobi comple-
tum ē clariuit. cum heros limorum ciuitat̄ immo omnis iudei & provincia
depugnare addecerent aramanis in ultionem uidelicet & dominici
sanguinis & celerorū quaepatiarant scelerum. Patientes igitur fratres esto-
ss usq; in aduentū dñi. post quam supbos & maledulos increpauerat. v̄rus sus
conueritur ^{ad eis} quā talium improbitas fuerā oppres si. cohortans eos ad pati en-
tiā. & insinuans quia talium presurarum finis proximus instet. aut ipsi si
uidelicet raptis. addnm fructum q; sua patientiae recipientib; aut perse-
cutoriib; eorum potestate p̄sequendi priuatis. Ecce agricola expectat preiosū
fructū interne patenter ferens donec accipiat ⁱⁿ temporeum & serotinū & adēm.
Si ille pro terra fructu quem expectat. & temporeum sperat prouenit tam
patenter laborat. quanto magis uos pro celestis fructu mercedis quā per
p̄suo posside euileatis. Omnia nunc aduersa sustineat debet; accipietis
enim & uos temporeum fructū. uitam uidelicet animas post mortem.

19

accepit & serotinum. carnis in corruptionem in iudicio uel certe temporaneū.
in operis in operib; iustitiae ^{in retributio} serotinum laborum. iuxta illud apostoli
habet fructum urinā insciatione. finem uero uitā & etham;
Nolite in ges mercere fratres in cetero utrum. quas uos maioramen
tit aduersariati amini. & persecutores urī cum maxima scelera fecerint. nihil
ferre uideantur aduersari. Ut non iudicemini; Iudicio uidelicet dan
nationis. eoqđ iudicem iustum. quia si quis iudicabit uti p̄ exēs.
Ecce nūdante ianuam ad s̄ificat. qui & uob; p̄ remia patientiae. & aduers
ariis uris p̄sonam quam merentur restituat; ante ianuam ad s̄ificat.
quia ut proximus est & nos cenda om̄a que gestas. uel circouerit & attribuen
dum ei uob; & persecutorib; uris quod singuli meruitis; Exemplum acipie
fratres. ex iis mali & longenimittatis. laboris & patientiae p̄ prophēcas qui si
locuti sunt innominedū. Uid & inquit quia prophēcas qui tam sc̄i erant
tam immūnes adelictis. ut dī sp̄ per eos sua mysteria loqueretur hominibus.
& itum malum habuerunt. mor tempaciendo ab infidelib; ut zacharias. urias.
& machabei martyres. & in nouo testamento iohannus. stephanus. iacob; ze
bedei. & aliis quamplurimi. nec tamen huiusmodi & ceterū ingenuerit sed
eum potius longenimittat uolebant. Alii longos sustinuerit laborer. sed hor
patienter. & sinēmurationē tulere. ut noe in edificatione archæ perco
tam annos. Moyses in eceptione & educatiō populi per anno xl. David in &
iis sineculpā p̄ perso. Joseph in seruū fratrib; fraude suscepit. Adiuuaq; au
firmum & imitabile subiuxit exemplum dicens. Job audistis & finem dū
uidistis. labore inquit & patientiam iob. lectione cognouistis. & quia dupli
cata quæ hostis fraude perdidit. dñō miserante recepit. Ex itum quoq;
dū in cruce quem longenimitter suscepit. assistentes ipsi uidistis. sed & glo
riam resurrectionis & ascensionis eius ad celos. euangeliā p̄ predicatione didi
citus. quia miseri cor dñs & miserator. ut uelin presenti suo fatem p̄ tractione
liberas. & pro constantia fidei. & iam coram hominib; uiuentis glorificet.
uel post mortem in occulto coronet. & nesci quidem ab hominib; memoriam

55 quoniam merita laudis auferat. Ante omnia autem fratres mei nolite turare & coquere.
Quia & si ferum lingue uerbi ad integrum insus auditorib; ex auris tuis
derat. quid & raha est aliter utrum uelunt qui iudicant proximum interdixit.
qui inaduersitatibus velut in igitur ingemesce prohibuit. quod sunt
iustapecata addit & iam hoc quod quibusdam leue uelatur. ut juris quoq;
iurandi consuetudinem tollat. Nam hoquoque illis nequaquam parui penden-
t dum pater apparet qui illam dñi sententiam sollicitate considerant. quadam
causa. Omne uerbum otiosum quod locum fuerint homines reddent ratio-
nem deo inde iudicii. Ut non subiudicio decidatis. ideo inquit uos a lura-
tionis culpa conpesco. nefreuenter uera iurando. ali quando & iam in p-
iurium decidatis. sed elongius aper iurandi uitio stetis. quoniam uerbum
debet nisi proxima necessitate uelletis. Sed & ille subiudicium fecit deci-
dit qui & si num quam perierat crebrius tamen quam opere deuerat uerum.
Quia nimis ipsa superflue locutionis otiositate delinquit. offenditq;
iudicem. qui & uile uerbum & iuramentum. Omne ueluit. Trifacit
aliquis uirum oratione & psallat. Qui supra impressuris adiuice
fratres ingemesce prohibuit. Nunc quid econtrario gerendum sit. ipse
demonstrat. Si quid inquit alicui uestram trifoliae deprimens ut ab aliis
homini; in latice force iniuria inguerit uel culpa accidit dente uel do-
mestico danno preoccupante uel alia qualibet ratione uos contristari
contigerit. nequaquam illa hora ad in uitam murmuratum & dedi iudicis
querelas deposituri conueniat. sed potius ad ecclesiam concorrentes
flexigenib; dñm orante ut consolationis sue gratiam mittat. ne vos
trifoliae seculi quemortem operentur absorbant. Ipsa quoq; est brapsa
modia & dulcedine. noctuam mestiae pestem. uero decorde pellit.
Infirmatur quis in uob; inducat propter eccl; & corrent super si dederat constato sic
duob; firmanti consilium. qualiter se amurmurationis fluctuatu teatur.
luctaq; mo dum uulneris. modum ponit & medellat. trifacio
precipiens ut ipse proste oratione & psallat. infirmanti autem uel corpore

20

uel fidei demandans. ut quiam a iotem sustinuit plaga plurimorum. eccl. adiutorio & hoc seniorum curat meminerit. neq; ad iunctores minusq; doctos s. causa suae in beccalitatis referat. nefor te quid per eos allocutionis. Aut consilii nocentis accipiat. & orent inquit superum unguentes. ^{eu} oleo innominedni. & oratio fidei saluabit infirmum. hoc apostoli in euangelio feci legunt. & nunc ecclesiae consueto tendit ut in firmi oleo consecrato unguantur apertoris. & oratione comitate sanentur. non solum pectoris sed & innocentius papascribit & iam omni xpianis utilicet eodem oleo. in suam aut in suo rum necessitatem unguendo. quod tamen oleum non nisi ab episc. licet confici. Namquod aut oleo innomini nedni significat oleum innominedni consecratum uel certe qd dicim cum unguant infirmum. nomendni superum in uocate pariter debent; & si peccatis sit dimittentur ei. Multi propter peccata ¹⁵ in manu facta infirmitati aut diu morte plectuunt corporis. Unde apertos totus corinthiis qui a corp' dñi indigne percipie soliti erant. ait. Ideo inter nos multi infirmi & imbecilli es. & dormiunt multi. Si ergo infirmi in peccatis sint. & haec presbiteris ecclesiae confessi fuerint. & perfecto corde ex relinquitate ac emendare satigerint. dimittentur eis. neq; enim sine confessione emendationis peccata queunt dimitti. underat subiugatur. Confitemini alter utrumpetaraunt & orante pro inuicem ut saluem ¹⁵ tra illa debet ecclis effectio. ut cotidianam leuiaq; peccata alter utrum coequalib; confiteamur. eorum cotidiana credamus ^{late} orationes saluari. Porro grauioris in munditiam iuxta legem sacerdoti p^{an} damus atq; eius arbitriu qualiter. & quanto tempore sufficit purificari eundem. Multum enim uale deprecatione iusti assidua. helias homo erat simili not passibili lis. & oratione orauit. ut non plueret super terram. & non pluieret annister & mensis sec. deceperat affractus & emplo quanto deprecatio iusti ualeat assidua. cum helias tenuit una oratione orando tam longo tempore calos contenerit. terris imbris auer terret fruecū mortidib; negauit. & rursum ubi uoluit. ubi tempus esse per spexit.

ubilongamedia et tabe corregis super. & gentes idolatriae adponentes audiit in silu-
una solummodo oratione orauerit & fructus atq; aquas quas regnauit terris.
restauit. Sic enim sequitur. Et rursum ostuit & caelum dedit pluuiam. & terra
dedit fructum suum; semel ergo & prius & post modum ostuit. & hoc unus helias
actata impetravit quantum ualeat & frequens plurimorum oratio iustorum.
sed netrepidare tñ nra fragilitas reputans se prophetato quicurr signo
rapimeruit ad celos. similia facere non posse. Consulte beatus iacob. de eius orati-
one locuturus ita inchoauit. helias homo erat similis nobis origine carnis. pas-
sibilis ut nos. & mentis fragilitate. & carnis. Nam quia casus fragilis esse
apud secreta nam uicuum. uictum querendo monstrauit. quia mente quoq;
passibilis fuerit. ostendit cum post redditas terris aquas. & cunctos
prophetas & sacerdotes idolatis unus muliercula ^{+ exortans} minus per deserta diffugit.
Quanti autem sit meriti apud dominum pro infirmantibus orate! eosq; sua peccata con-
fiteentes ad amissam reuocare sospitatem subdendo manifestatur; Erat tamen
quis ex eis errauerit auertitate & conuertitur quis eum aberrosteat
^{upiam eius} saluabit amore; Quia enim in superioribus huius epistole partibus in
guarira amalgma uelosa locutione ^{+ reformata} opus est sine fine. quid maxime loquidebe-
mus ostenditur. Jubemus itaq; orare & pralleggere domino. quotiescunq;
peccata nostra & ora
re promiuicem utsal uemur. pro sanitate proximorum. non solum temporali felici-
tate. quanto possimus impendere curam. Si enim magna mercede
amorte eripere casum quandoq; mortuus. quanti e meriti amore anima
liberare. incelesti patria sine fine uicturam. Notendum sane quod quidam
codices habent. soluabit animam suam. & ex ambiguo grecico ita & iam recte in
terpretari potest. & reuera qui errantem corrigit. sibim & ipsi phocuriae
celeris gaudia ampliora conquirit. Saluabit inquit anima eius
amorte. & cooperit multitudinem peccatorum. qui peccato rem aberrost con-
uertit. & eius peccata per hanc conuersionem ab aspectu interni iudicis suppo-

sitione utrae melioris abscondit. & sua quoq; in quib; cumq; offendit errata.
ab initio cuius qui omnia uidet proximum curando contegit. Juxta illud psalmista
Bene quorum remissae sunt iniuriae & quorum tecta sunt peccata. Non obliuiscit
haec horans beatus iacob; qui superius ait. Holte plures magistri fieri fratres mei;
Ibinaq; in imperiis impropria actione magisterii officio quo dicit lactantiam que
rebant subiecte hic uero instructos ex omn parte. quid erga salutem proximorum per amorem
fratrum ageret debet edocere. quod enim hic doctor faciebat hibeatur
hoc alio loco caritas facere memoratur. dicente beato apostolo petro. qui ac caritas
operit multitudo in empeccatorum. Nec preter eum quod haec errantibus con-
uersio. non solum loquendo sed plerumq; & iam bene agendo perficitur;
Nam si quis & iam lingua aciente proximis exempla bone actionis ostendit. eosq; ad
immacula quaenam glori erant eleemosynas. uel hospitalitatis. uel alidrum
opera uirtutum conuertit. officium profecto doctoris & sequitur. ac pro eius
quem corredit saluatione fratris certam apio iudice mercede consequitur.

BATI

EXPLICIT LIBER EXPOSITIONIS IN EPISTOLAM ACOBI APOSTOLL IN CET IN EPIS TIL BEATI PETRI APOS

Petrus apostolus ihu xpī electus aduenis dispersionis ponti gielatiae. capitulo 55
doniae. Asiae. & bithiniae; adueni et latine grece proseliti dicuntur. quo
nomine appellabant iudei. eos qui degenerab; nati inde credentes. & circum
cisione accepta iudaico more iuxta di legem. uitam ducere uoluerunt. De
quorum numero fuere quidam eorum qui in scō pente costes quo apostoli sp̄m sc̄m
in ignis uisione percep̄ ad predicationē eorum xp̄o crediderunt. dicente
scriptura. quod iudei quoq; exp̄ sehti ad essent. electos aduenas dicit. quide
gentilitate ad agnitionem. ad susceptionem diuinæ legis. accep̄ tissima
mentis legalib; ad acceptancem gratiae fidei puenire meruerunt. Unde
sc̄f hierominus de his loquens ait. qui ap̄crus post episcopatum antiochii censit
eccliarie. & predicationē dispersionis. eorum quidecir cum si one crediderunt